

Repertoriumnummer 2013/ 9593
Datum van uitspraak 20 november 2013
Rolnummer

Uitgifta

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Rechtsmiddelen

Eindarrest

Hof van beroep Antwerpen

3e kamer
burgerlijke zaken

Arrest

Aangeboden op
Niet te registreren

**DE STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR VAN HET VLAAMS
GEWEST**, bevoegd voor het grondgebied van de

APPELLANT

vertegenwoordigd door Meester loco Meester
advocaat te

tegen de beschikking van de Beslagrechter in de rechtbank van eerste
aanleg te Tongeren van 18 november 2010;

tegen

1. gepensioneerde, geboren te op
wonende te
2. in eigen naam en in de hoedanigheid van
erfgenaam van: wijlen overleden op
wonende te
3. in eigen naam en in de hoedanigheid van
erfgenaam van: wijlen overleden op
wonende te

GEINTIMEERDEN

vertegenwoordigd door Meester advocaat te

Gelet op het tussenarrest d.d. 15/02/2012 van dit Hof, waarbij het hoger beroep werd ontvangen en vooraleer verder recht te doen de debatten werden heropend.

Beoordeling:

Bij exploit d.d. 25/03/2010 heeft appellant de uitgifte in uitvoerbare vorm betekend van het arrest van dit Hof d.d. 11/04/1994 aan
in eigen naam en aan in eigen naam en in
hun hoedanigheid van erfgenaam van hun vader
volgens opgave in dat exploit overleden op met bevel tot
betaling aan

Bij exploit d.d. 2/04/2010 hebben in eigen naam en
en in eigen naam en in hun hoedanigheid van erfgenaam
van hun vader verzet gedaan tegen de
tenuitvoerlegging.

Aangezien de betekening van het bevel tot betalen de eerste daad van tenuitvoerleidend is en niet de betekening van de titel zonder meer, is er tegen in eigen naam en in hun hoedanigheid van erfgenaam van hun vader geen tenuitvoerlegging aangevat en heeft hun verzet dijsgevoig geen voorwerp.

De betekening van het bevel tot betalen aan is de eerste daad van tenuitvoerlegging tegen haar gericht, zodat haar verzet daartegen wel een voorwerp heeft.

Haar verzet tegen die tenuitvoerlegging is gegrond om volgende redenen:

De herstelverplichting is het gevolg van het arrest d.d. 11/04/1994 van dit Hof, betekend bij exploit van 6/10/1997 en van 5/06/2000. De niet-uitvoering of de laattijdigheid ervan werd gesanctioneerd met een dwangsom. Uit het arrest d.d. 18/10/1999 is te besluiten dat er geen onmogelijkheid was om de herstelverplichting uit te voeren.

Er werd echter tussen partijen in februari 2002 overeengekomen dat geen herstel op het betrokken perceel diende te gebeuren, maar dat een bedrag zou worden betaald waarmee bebost kon worden op een nabijgelegen perceel. Hieraan werd uitvoering gegeven en partijen hebben aan de beslagrechter om doorhaling gevraagd van het verzet tegen een voordien aangevatte tenuitvoerlegging, wat werd ingewilligd bij beschikking d.d. 27/06/2002 van de beslagrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Tongeren.

Op 25/03/2010 liet appellant het arrest d.d. 11/04/1994 aan geïntimeerden betekenen met bevel tot betaling aan
voor verbeurde dwangsommen voor de periode van 15/06/2000 tot 14/10/2000 en van 1/10/2009 tot 26/03/2010, waartegen verzet.

Appellant doet thans gelden dat die overeenkomst tot parallelle uitvoering niet rechtsgeldig werd aangegaan omdat de herstelverplichting de openbare orde raakt en daarvan niet bij overeenkomst kan worden afgezien, tengevolge waarvan de veroordeling tot herstel actueel zou zijn gebleven.

Nochtans moet worden vastgesteld dat het arrest van dit Hof d.d. 11/04/1994 (de titel) ingevolge de afwijkende overeenkomst van februari 2002 niet meer actueel is.

Appellant doet gelden dat die overeenkomst niet rechtsgeldig kon worden aangegaan, maar ze bestaat wel en er is blijkaar geen vordering tot ontbinding of nietigverklaring ingesteld, laat staan dat die overeenkomst bij rechterlijke beslissing werd vernietigd.

De beslagrechter kan niet raken aan de materieelrechtelijke verhouding tussen partijen.

Bijgevoeg is de tenuitvoerlegging onrechtmatig voor de beweerd verbeurde dwangsommen en dient het verzet daartegen te worden ingewilligd.

Appellant kan na de dwangsomveroordeling rechtsgeldig overeenkomen om voor de verbeurde dwangsommen niet uit te voeren. Die overeenkomst om de verbeurde dwangsommen niet uit te voeren ligt besloten in de overeenkomst tot wijziging van de herstelverplichting en de uitvoering ervan. Zo het juist zou zijn dat geen geldige overeenkomst kan worden aangegaan over de herstelverplichting als zodanig, zoals appelland betoogt, dan belet niets dat appelland na de dwangsomveroordeling, zoals te dezen, rechtsgeldig kan afzien van de uitvoering van verbeurde dwangsommen, wat blijkt uit de instemming met de uitvoering van het parallel herstel.

Het uitvoeren voor dwangsommen meer dan acht jaar nadat men akkoord is gegaan met een parallelle uitvoering van een herstelverplichting en daaraan mee uitvoering heeft gegeven is in strijd met de goede trouw en maakt een misbruik van recht uit, zelfs indien die parallelle uitvoering in strijd met de openbare orde zou zijn.

Door in die omstandigheden onrechtmatig over te gaan tot invordering van die dwangsommen is de tenuitvoerlegging tergend en roekeloos en werd aan geïntimeerde sub 1 een schade veroorzaakt, die naar billijkheid moet worden begroot op € 1.250,00 bij gebrek aan mogelijkheid om die schade in concreto te begroten, zoals door de eerste rechter terecht werd beslist.

Het hoger beroep daarentegen is niet tergend en roekeloos nu in hoger beroep is gebleken dat het verzet tegen de tenuitvoerlegging geen voorwerp heeft ten aanzien van geïntimeerden sub 2 en 3.

Appellant kan niet verwezen worden in de rechtsplegingsvergoeding nu hij optreedt in het algemeen belang in uitvoering van een opdracht die nauw verwant is aan die van het openbaar ministerie.

Beslissing

Het Hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Na herneming van de zaak wegens de gewijzigde samenstelling van de zetel;

Het tussenarrest d.d. 15/02/2012 van dit Hof verder uitwerkende.

Verklaart het verzet van geïntimeerden In eigen naam en in hun hoedanigheid van erfgenaam van hun vader
zonder voorwerp en verwijst hen in de eigen kosten van het geding in beide instanties.

Bevestigt voor het overige de bestreden beschikking, behoudens wat de rechtsplegingsvergoeding betreft.

Stelt vast dat appellant geen rechtsplegingsvergoeding verschuldigd is in beide instanties.

Verwijst appellant in de overige kosten van het geding in hoger beroep.

Verklaart de tegenvordering ontvankelijk doch ongegrond.

Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van **20 november 2013** door

Voorzitter

Voorzitter

Raadsheer

Griffier